

Vážený pan
Mgr. Bc. Jakub Michálek
Zenklova 841/193
180 00 Praha 8
ID schránky: 4memzkm

Váš dopis zn.	Č.j.	Vyřizuje / linka	Datum
ZK Pha 95/2015	S-MHMP 1524403/2015	Ing. Jan Šebek / 2063	10. 9. 2015

Věc: Poskytnutí informace na základě žádosti o poskytnutí informace podle § 51 odst. 3 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů

Vážený pane magistře,

dne 26. 8. 2015 obdržel Magistrát hlavního města Prahy (dále jen „Magistrát“) Vaši žádost ze dne 26. 8. 2015 o poskytnutí informace podle § 51 odst. 3 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze (dále jen „zákon o hlavním městě Praze“), a to dotazy zastupitele hl. m. Prahy k probíhající kontrole výkonu samostatné působnosti.

V případě vyřizování žádosti člena Zastupitelstva hlavního města Prahy o poskytnutí informace podle § 51 odst. 3 písm. c) zákona o hlavním městě Praze se, v souladu s dosavadní judikaturou i se stanoviskem Ministerstva vnitra č. 7/2011 ze dne 13. 5. 2011, postupuje v režimu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“).

K jednotlivým bodům Vaší žádosti Vám sděluji následující:

1. Na základě jakých dokumentů a podkladů byla Magistrátem hlavního města Prahy definována linie, že Magistrát neposkytuje informace o platech a odměnách?

Magistrát hlavního města Prahy jako povinný subjekt v každém případě vyřizování žádosti o poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím postupoval v souladu se zákonem a rozhodoval individuálně. Je nezbytné akcentovat, že se v dané věci jedná o právně velice složitou problematiku, kdy názory na její řešení nejsou zcela jednoznačné. Dochází zde ke střetu dvou ústavně zaručených práv, a to práva na ochranu osobnosti a práva na informace. Na základě testu proporcionality je třeba rozhodnout, zda v daném případě převyšuje veřejný zájem nad zájmem soukromým. Magistrát zastával právní

názor, že informace o majetkových poměrech dotčených osob, tj. plat a pravidelné odměny, patří mezi osobní údaje, na které se vztahuje ochrana podle zákona o ochraně osobních údajů. Magistrát rovněž opakovaně upozorňoval na riziko spojené s poskytnutím požadovaných informací, a to hrozbu zahájení správního řízení ze strany Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „ÚOOÚ“), občanskoprávní žaloby na ochranu osobnosti a soukromí či dokonce trestněprávní žaloby v souvislosti s trestným činem neoprávněného nakládání s osobními údaji. Není však pravda, že Magistrát vždy informaci o platech a odměnách neposkytl. Například na základě Usnesení Rady hlavního města Prahy č. 1908 ze dne 16. 10. 2013 informaci o platech a odměnách žadateli poskytl v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím. V tomto konkrétním případě, se zvláštním zřetelem na osoby, na které se požadovaná informace vázala, Rada hlavního města Prahy situaci vyhodnotila tak, že veřejný zájem převážil nad ochranou soukromí. Tímto rozhodnutím však nebyl dotčen právní názor hlavního města Prahy na poskytování informací o platových poměrech zaměstnanců hlavního města Prahy zařazených do Magistrátu hlavního města Prahy.

2. Kdo s tímto postupem přišel a kdo jej prosadil? (Byla to instrukce od politiků či vycházela tendence od ředitele magistrátu či některého ředitele odboru?)

Magistrát hlavního města Prahy touto informací nedisponuje.

3. Kdy a od koho jste se seznámila s tím, že magistrát rozhoduje podle Ministerstva vnitra nezákonně ve věci poskytování informací?

Po mém nástupu do funkce ředitelky Magistrátu jsem se s každým rozhodnutím odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra jako odvolacího orgánu respektive nadřízeného orgánu zasláným Magistrátu vždy pečlivě seznámila. Magistrátu bylo nadřízeným orgánem vytýkáno, že nerespektuje vyslovený právní názor nadřízeného respektive odvolacího orgánu, k čemuž jej zavazuje § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Povinný subjekt, Magistrát, však v souladu s výroky rozhodnutí Ministerstva vnitra, kterými byla rušena předchozí rozhodnutí povinného subjektu v dané věci, tuto věc znovu projednával a opětovně docházel k názoru, že žádosti nelze vyhovět a požadované informace není možné poskytnout; přičemž nové projednání věci podle svého názoru deklaroval jediným možným způsobem, a to tak, že na podporu svých tvrzení uváděl ve svých rozhodnutích velké množství argumentů, které však odvolací orgán v podstatě opakovaně nepřijímal, přičemž se sám s nastolenými argumenty dostatečně nevypořádal. Povinný subjekt se však, jak je již výše uvedeno, odchyloval od právního názoru s vědomím dostatku relevantních argumentů, jimiž se v odůvodnění svých rozhodnutí pečlivě a precizně vypořádával s relevantní soudní judikaturou, resp. podrobně vykládá důvody pro takové odchýlení.

4. Jaké kroky jste provedla bezprostředně po seznámení se s faktem, že magistrát rozhoduje podle Ministerstva vnitra nezákonně, k nápravě?

Zahájili jsme práci na přípravě nového materiálu, který se stal podkladem Usnesení Rady hlavního města Prahy č. 1622 ze dne 30. 6. 2015 (dále jen „usnesení“).

5. Byl postoj Magistrátu k poskytování o platech a odměnách koordinován s ostatními krajskými úřady?

Nebyl.

6. Byl tento postoj koordinován napříč odbory Magistrátu?

Ano, byl. Na vydané usnesení jsem reagovala interním sdělením formou e-mailové komunikace ze dne 1. 7. 2015 adresované ředitelům odborů Magistrátu přes sekretariáty ředitelů odborů Magistrátu. V uvedené e-mailové zprávě jsem ředitele odborů Magistrátu informovala o schválení usnesení včetně informace, co vzala Rada hlavního města Prahy tímto usnesením na vědomí a co Rada hlavního města Prahy uložila Magistrátu. Ve sdělení jsem dále ředitele odborů Magistrátu požádala o seznámení se zněním usnesení včetně příloh a důvodové zprávy a o postupování při vyřizování žádostí o poskytnutí informace o platech a odměnách zaměstnanců hlavního města Prahy zařazených do Magistrátu hlavního města Prahy v souladu s metodickým pokynem a rozhodovací praxí nadřízeného orgánu, tj. Ministerstvem vnitra.

7. Proč nedošlo k revizi tohoto postoje po vydání rozhodnutí rozšířeného senátu NSS č. 8 As 55/2012 v říjnu 2014, ze kterého byl jasný postup, jak má Magistrát rozhodovat.

Povinný subjekt, Magistrát, došel k názoru, že rozhodnutí soudů v českém právním řádu nemá precedenční povahu, není pramenem práva, tj. je závazné pouze v konkrétním případě; rozsudky nejvyšších soudů České republiky mohou mít sice určitý obecný dopad, neboť je zde zájem na tom, aby právo bylo vykládáno a aplikováno jednotně, tudíž názory v rozhodnutích těchto soudů „zákonné právo“ dotváří; nelze však požadovat, aby správní orgán při svém rozhodování se nemohl od právního názoru uvedeného v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) odchýlit; přičemž v tomto případě požadovaná informace podléhá ochraně podle zákona o ochraně osobních údajů. Magistrát několikrát i po vydání rozhodnutí rozšířeného senátu NSS č. 8 As 55/2012 v říjnu 2015 vyslovil názor, že pro provedení testu proporcionality není vytvořen dostatečný právní prostor, neboť chybí závazná pravidla pro poměřování práv, a i když povinný subjekt samozřejmě uznává rozhodovací činnost NSS, neustálená judikatura NSS nemůže dávat pravidla pro posouzení toho, zda tak závažným způsobem bude narušeno soukromí dotčených osob, což zveřejnění údajů o platu a odměně jistě představuje. Tudíž Magistrátu nic nebránilo setrvat na svém právním názoru, který jsme vždy v odůvodnění svých rozhodnutí pečlivě a precizně vysvětlili. Nicméně i rozhodnutí NSS připouští výjimky z postupu, kterými jsou například „pokud by se v jednotlivých případech ukázalo, že žádosti o informace o platech poskytovaných z veřejných prostředků, jimž by jinak bylo důvodu vyhovět, mají za cíl poškodit legitimní zájmy těch, o jejichž platech má být informováno (např. je šikanovat, vydírat, vyprovokovat vůči nim nenávisť apod.), lze právo na informace za striktně vymezených podmínek odeprít na základě principu zákazu zneužití práva. Rozšířený senát zde odkazuje na své usnesení ze dne 27. 5. 2010, čj. 1 As 70/2008-74, č. 2099/2010 Sb. NSS, v němž uvedl, že „zákaz zneužití práva je pravidlo českého vnitrostátního práva, včetně práva veřejného, které vyplývá z povahy České republiky jako materiálního právního státu založeného na určitých vůdčích hodnotách, k nimž vedle úcty ke svobodě jednotlivce a ochrany lidské důstojnosti patří mimo jiné i úcta k harmonickému sociálnímu řádu tvořenému právem a odeprání ochrany jednání, které práva vědomě a záměrně využívá v rozporu s jeho smyslem a účelem. Nejvyšší správní soud podotýká, že zákaz zneužití práva je v jistém smyslu ultima ratio, a proto musí být uplatňován nanejvýš restriktivně a za pečlivého poměření s jinými obdobně důležitými principy vlastními

právnímu řádu, zejména principem právní jistoty, s nímž se – zcela logicky – nejvíce střetává.“

8. Proč se Magistrát hlavního města Prahy domníval, že vyjádření Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (Soudní rozhledy 7-8/2015, str. 246), do jehož působnosti věc vůbec nespadá, je pro jeho rozhodování důležitější, než rozhodnutí NSS č. 8 As 55/2012.

Vyjádření Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže bylo vzato v potaz v odůvodnění rozhodnutí žádosti o poskytnutí informace o platech a odměnách členů komisí veřejných zakázek, nicméně vždy se jednalo o doprovodný argument, nikoliv hlavní.

9. Proč Magistrát hlavního města Prahy odmítl třikrát za sebou poskytnout žadateli informace se stejným odůvodněním?

Nejsem si vědoma takového případu. Rozhodnutí, tedy i „opakovaná“ ve stejné žádosti, která jsem za Magistrát podepisovala, byla vždy posuzována individuálně. Magistrát každou takovou věc vrácenou odvolávacím orgánem znovu projednával a opětovně docházel k názoru, že žádosti nelze vyhovět a požadované informace není možné poskytnout; přičemž nové projednání věci podle svého názoru deklaroval jediným možným způsobem, a to tak, že na podporu svých tvrzení uváděl ve svých rozhodnutích nové argumenty.

10. Proč Magistrát hl. m. Prahy nerespektoval závazný právní názor Ministerstva vnitra jako odvolacího orgánu, který jasně deklaroval, že je odpírání informací o odměnách nezákonné?

Magistrátu bylo nadřízeným orgánem sice vytýkáno, že nerespektuje vyslovený právní názor nadřízeného respektive odvolávacího orgánu, k čemuž jej zavazuje § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Povinný subjekt, Magistrát, však v souladu s výroky rozhodnutí Ministerstva vnitra, kterými byla rušena předchozí rozhodnutí povinného subjektu v dané věci, tuto věc znovu projednával a opětovně docházel k názoru, že žádosti nelze vyhovět a požadované informace není možné poskytnout; přičemž nové projednání věci podle svého názoru deklaroval jediným možným způsobem, a to tak, že na podporu svých tvrzení uváděl ve svých rozhodnutích velké množství argumentů, které však odvolací orgán v podstatě opakovaně nepřijímal, přičemž se sám s nastolenými argumenty dostatečně nevypořádal. Povinný subjekt se však, jak je již výše uvedeno, odchyloval od právního názoru s vědomím dostatku relevantních argumentů, jimiž se v odůvodnění svých rozhodnutí pečlivě a precizně vypořádával s relevantní soudní judikaturou, resp. podrobně vykládá důvody pro takové odchýlení.

11. Kdo odpovídá za jednotlivá rozhodnutí Magistrátu v této věci, tj. kdo je příkazcem operace a zodpovědnou osobou, pokud bude hl. m. Praha žalována ohledně náhrady újmy způsobené průtahy, případně nákladů řízení?

Obecně na Vaši otázku nelze odpovědět. Až by soud rozhodl v uvedené věci, bylo by to pak řešeno s věcně příslušným odborem Magistrátu.

12. Proč nejsou poskytnuté informace zveřejněny na internetových stránkách hl. m. Prahy podle § 5 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů?

V uvedené záležitosti postupujeme v souladu se zákonem. K povinnosti aplikace § 5 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím současně nadřízený orgán, Ministerstvo vnitra, povinnému subjektu, Magistrátu, poukazuje na možnost tzv. anonymního zveřejnění poskytnutých informací způsobem umožňujícím dálkový přístup (dle § 5 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím). V případě poskytnuté informace týkající se konkrétní fyzické osoby, jejíž zveřejnění by mohlo vést *prima facie* k podstatnému (neproporčnímu) zásahu do některého ústavního práva (např. práva na ochranu osobních údajů), je možné s odkazem „na převahu“ tohoto ústavního práva nad právem na informace od postupu podle § 5 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím upustit, respektive zveřejnit jen doprovodnou informaci, která by pouze v obecné rovině popsala poskytnuté informace.

S pozdravem

JUDr. Martina Děvěrová, MPA
ředitelka Magistrátu hlavního města Prahy
podepsáno elektronicky